

DANSENS 2009 DAGE

29. APRIL - 2. MAJ

Kultorget

Kul på Kultorget

Under Kultorget strålende forårssol foldede dansen sig ud. Dans i alle afskygninger, farver og retninger. Den bredte sig ud over det lørdagssydende København og plantede frø, der kan holde længe. I første omgang frem til næste års Dansens Dag.

Gennem næsten 14 dage har 7-årige Lilja øvet sig på DD-dansen. I SFO'en Elverhøj i Herlev har hun lært den sammen med de andre børn. Der har også været en professionel danser ude og vise dem, hvordan de skal løfte armene og gå på benene. Sådan, at de gør det næsten ligesom David Boyd, gør det på videoen. Den har de også set på. Både i SFO'en og derhjemme, hvor hun sammen med lillebror har tændt for computeren og sat DD-dansen på. Lilja har øvet sig, og lillebror har øvet med. Og nu, lørdag 2. maj, står hun på Kultorget i København sammen med 15 andre børn fra SFO'en. Sammen med deres forældre har børnene taget turen til indre by, og selvom det er lørdag, er deres to pædagoger taget med. Ligesom Liljas farfar og farmor. Farfar filmer alt, hvad der sker, og farmor klapper, og kan næsten ikke lade være med at danse, mens hun står lidt i yderkredsen af den store gruppe sammen med lillebror. Selvom lillebror holder farmor i den ene hånd og

en af de mange heliumfyldte Dansens Dag balloner i den anden hånd, danser han også. Sådan går det ofte med børn. Danselysten bryder let ud i lys lue og de kaster sig gerne ud i forsøget med at lære en ny dans med ellers uvante bevægelser. Også selvom den varer hele 3'05. De voksne er lidt sværere at få med. De kan godt nok trippe med, som Lilja's farmor gør det. Og hvis de er meget dansevanter, er det ikke svært for dem at følge undervisningen fra scenen og på den måde kaste sig ud i at lære mange nye trin.

Med blikket rettet på Dansens Dag 2010 foreslår Sofia Karlsson, at det måske vil være en god idé at lave en kortere version af DD-dansen. En som de voksne også har mod på at lære. "For alle de voksne, som står der bagved: de vil jo også gerne danse med."

Dans med billeder

Her, denne lørdag eftermiddag, er det svært at kæmpe mod lysten til at danse. På Kultorget midlertidige scene står 2. års studerende fra Skolen for Moderne Dans, Peter Lynggaard. Han er hyret ind for at sørge for, at indslagene bindes sammen med de rigtige ord. Ikke nok med det. Det skulle have været David Boyd, der stod på scenen og

lærte bevægelserne fra sig. Men David Boyd blev skadet, og ingen af de andre fra dansepatruljen havde mod på at stå foran en stor ubestemmelig flok og lære

en dans fra sig. Så Peter Lynggaard måtte lynlære DD-dansen. Den står han nu og lærer fra sig med kropsudtryk og klare ord-billeder som: *sig nej til slik fra mor ...*(det er, når man afværgende skubber hænderne væk fra sig) *og omfavne den store ballon.*

Foran scenen har børnene været gennem dansen et par gange. Nu kan de den næsten. Både den bevægelse med at *sig nej til slik fra mor og den store ballon.* Nu bliver de alle sammen inviteret op på scenen.

"Heldigvis. Det er det, de alle sammen har ventet på," sukker børnenes pædagog, Ayse Atceken, og smiler da hun ser, at nogen af børnene nok synes det hele er lidt for spændende – og skræmmende. Heldigvis er far helt tæt på og med store hænder løfter han den lille lidt grædende pige ned fra scenen. De andre børn kaster sig ud i showet. Med danserne fra dansepatruljen foran, ved siden og bagved. Så er der altid én man kan kigge efter, hvis nu man ikke lige kan huske det...

Det voksne forbillede

Kigge efter. Og danse sammen med. En lille pige har i hvert fald fundet sit forbillede i dansepatruljekoordinator, Sofia Karlsson. Med samme lange mørke hår, og samme store smil danser den unge kvinde og den lille pige side om side. Og når teksten i *Gymnastiksalen* når til ...*Dig der, dig der. Ja dig der, dig der. Nå mig her, mig her. Ja dig der, dig ...* peger de to på hinanden. Smilene bliver endnu større. Breder sig helt ned foran scenen. Og til personalet fra Dansens Hus, som står ved en lille midlertidig bod ved siden af scenen.

Herfra pumper de balloner op, som de deler gladelig ud af, sammen nogle af de mange badges med tekster som POLKA-pige og TANGO-tyr. De fortæller også gerne, hvor i byen man kan finde den helt rigtige danseundervisning til netop ens eget danselystne barn. Det benytter Caspar Holbek sig af. Han er far til Mathilda på 7, og da hun under familiens lørdags bytur opdager, hvad der sker, er hun ikke til at drive forbi scenen på Kultorvet. Familien må stoppe op, købe is og slænge sig på torvets solvarme fliser og Caspar tager godt for sig af den viden, som de mange fremmødte danseeksperter ligger inde med. Og ja, med det sultne blik som Mathilda sender op på scenen – ligegyldigt om det er improviseret fri dans med indlagt hujende jolkesang, eller æstetiseret neoklassiske trin eller noget helt tredje fra eftermiddagens fire timer lange program med indslag hentet i alle hjørner af den københavnske dans – så er det klart. Mathilda er danseramt.

Efter denne Dansens Dag har hendes far heldigvis fundet ud af, at datteren i første omgang skal gå til hip-hop. Så må man se,

hvad der ellers følger efter. For sådan er det med dans. Det smitter. Det ene trin følger snart det andet.

Se hvor Dansens Dag bevæger sig hen på Dansens Dags hjemmeside.